

„Biskup nasz”

1. Na małej polskiej wsi Antoś urodził się

W domu uczono go wierzyć i kochać

Sumiennie uczył się, bo Bogu służyć chciał,

I salezjańską obrał ścieżkę życia.

Ref.1. Biskup nasz, w świętego Boska Jana zapatrzony,

Biskup nasz, u dwóch Prymasów – Polski zatrudniony.

Biskup nasz, niezwykle człowiek – w swojej zwyczajności,

Biskup nasz, zawsze pokorny z uśmiechem miłości.

Solo gitara x2

2. Więziennych murów smród, katownia Mokotów,

To było istne piekło na tej ziemi.

Tam biskup Baraniak, stoczył śmiertelny bój,

Ocalił duszę, Kościół i Prymasa.

Ref.2. Biskup nasz, niezwyciężonym żołnierzem Kościoła,

Biskup nasz, miłością Bożą – ubeków pokonał.

Biskup nasz, niezwykle człowiek – w swojej zwyczajności,

Biskup nasz, u swoich katów też szukał miłości.

Solo gitara x2

3. Zamęczonego, na pół żywego

Do Marszałek przywieźli go oprawcy.

Tutaj miał skonać, ducha wyzionąć,

Cudem wyzdrowiał u salezjańskiej braci.

Ref.3. Biskup Baraniak, przez lat 20 służył jeszcze Kościołowi,

Biskup Baraniak, nie dał się złamać – złemu systemowi.

Biskup Baraniak, niezwykle człowiek – w swojej zwyczajności,

Biskup Baraniak, to arcybiskup, rycerz Bożej opatrności.

Solo gitara x2

Ref.3. Biskup Baraniak, przez lat 20 służył jeszcze Kościołowi,

Biskup Baraniak, nie dał się złamać – złemu systemowi.

Biskup Baraniak, niezwykle człowiek – w swojej zwyczajności,

Biskup Baraniak, to arcybiskup, rycerz Bożej opatrności.

Solo gitara x4